

Mă ierte Dumnezeu

Ioan Grigoraș

Și mă gândesc adeseori cum plouă
Cu tunete când cerul e senin
Că nu ne-ajunge toamna și-amândouă
Destine colorate în carmin

Să construim în dana noastră arcă
Și să fugim ca Noe de potop
Că visul de iubire se descarcă
Prin fulgere și nu-i poți spune: Stop!

Columb de-aș fi, să rătăcesc pe mare,
Să nu zăresc la orizont uscat,
Te-aș regăsi mereu după picioare
Că pentru-așa ceva cad în păcat.

Furtuna trece, liniștea mă-mbie
Să stau cu tine lângă șemineu,
Mă uit la sâni, râd ca o poezie
Și mă gândesc... Mă ierte Dumnezeu!